

Barcs és Vidéke

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer:
vasárnap.

Felelős szerkesztő és kiadó-laptulajdonos
Szilágyi György.
Telefon 34 —>#<— Telefon 34

Egész évre 8 kor., félévre 4 kor.,
negyedévre 2 kor.
Nyílttér soronként 40 fillér.

Karácsony ünnepén.

A béke és szeretet ünnepe köszöntött be hajlékuukba.

Letesszük egy-két napra a munka köntösét, elvonulunk a mindennapi zajos küzdelem térérről, — ünnepi ruhát öltünk fel, megtisztulva érezzük szívünket a realis törekvésektől, átadjuk magunkat az édes otthonnak az családnak.

A legszentebb gondolat a legnemesebb érzelem forrása ott van a küszöbön belül, ott a család szentélyében, a hol legnagyobb az öröm, mikor az élet kezdődik s legmélyebb a fájdalom, mindön az élet befejeződik.

Kezdet és vég között oh mily változatos az ember élete. Mennyi öröm aggodalom és keserűség!

Es ha örömünk van, ha a végzet mosolygó arca reánk derül, akkor a család az, mely velünk együtt érez, együtt örül.

Ha pedig a sors csapása jutott osztályrészül, ha a sivár lét telve van csalatkozásokkal, megtört reménnyel fájdalommal; akkor lelkünk szomorú tárházát ismét a családi kör szentélyébe visszük be, ott talál az legbensőbb részvétre, ott van az enyhítő vigasz,

ott van a szeretet, mely ébren virraszt felettünk,

Az a kedves családi kör az az édes otthon, a hol megkezdjük az életet a hol eljárszuk a gyermekévek gondatlan napjait — örökre ott él lelkünkben a meglett korban is, és akkor is, midön már az örök természet közelebb-közelebb vitt a véghez az enyészethez.

Miért oly fájdalmas, midön akár kötelezség, akár hivatás kiszakaszt a családi körből elvisz az édes otthonból messze, messze; — és miért oly édes az öröm, midön újra eljő a nap, hogy ismét visszatérhetünk az édes otthonba, újra láthatjuk édes apát, a drága jó anyát, a kedves gyermeket?

Nézzetek egymás lelkébe, egymás szemébe, ott van a tükre e fájdalomnak, az öröme, — ott ragyog reátok a szeretet! — az a szeretet, melyet az istenség varázsa és teremtő ereje kitörölhetetlenül alkotott szívetekbe.

A karácsony szent estéje az egyedüli, midön összeül a család apraja-nagyja, midön a kiesnyek kipirosult arcáról, égő szeméből az öröm boldogsága ragyog le; midön a nagyok tekintete komolyság helyett a szeretet meleg-

ségétől sugárzik, midön örülünk egymás örömeinek,

Es a ki messze van az este, a ki nem vehet részt az édes otthonnak, a család örömeiben, boldogságában, — az gondolatában, lelkében van itt közöttünk a szeretet varázsa, ez isteni kötelék, a család szentélyében legalább gondolatunkat, inádságunkal köti egybe.

Nem leket boldogtalan az az ember, kinek szívét a családi körnek, az édes otthonnak szeretete melegíti. Ez a szeretet az élet talizmánja, ez a szeretet védőangyalunk.

Ismét itt van egy karácsony, ismét megértük a szeretet ünnepe, ismét eldobtuk magunktól az emberi gyarlóságok oly sok hibáját, hogy megtisztult szívvel ünnepeljünk s felemelt lélekkel adjunk hálát az egek Urának. A hit fénylő vitága támad fel szívünkben, eszünkbe jut, hogy emberek vagyunk, eszünkbe jut, hogy Isten van.

Mily másként fordulna az emberiség sorsa, ha a szent karácsony ünnepén a család kedves körében megtisztult lelkünket, érzelmünket kivinnénk a társadalomba is, az emberek közé. Az

TÁRCA.

Egy és más

a konvencionális szokásokról.

(A jótékonyág.) A jótékonyág jegyében együtt láttam a társadalom színe-javát. Nyüzsgő tömegben vásári zajjal vonult fel a jótékonyág bájos csapata.

Valahányszor a hullámzó embertömegnek eme kaleidoszkopszerű képe tárul elém a maga szindus pompájában, mindanyiszor erőteljes vonalakban bontakozik agyamban az az emberi ténykedést lesújtó gondolat, hogy a jótékonyág gyakorlásának eme módja csak ütött-kopott céger, mellyel — többé kevésbé rosszul — emberi gyöngeséget: mindenben a népszerűség utáni hajhászást, a feltűnési viszketőséget palástolják. A végeül ugyan némileg halvány fényt áraszt a vásári zajra, mert ez a szegények és nyomorultak könnyeinek letörésében összpontosul, de a gondolat igazságát teljességgel sohasem fedi.

Az emberek hallgatagon elismerik, hogy az igazi, fenkölt gondolkodású jótékony egyén zajtalanul, elvonultan, nem pedig piaci lármával dolgozik. Nem kívánja a

társadalomnak a más pénzén szerzett hódolatát, még kevésbé állja ki egyénisége a zúgó tapsvihart, a tömjénezést, szemben azokkal, kik nagyuri tempóval odavetett garasáért az áhitat s a köz tisztelet napsugaras fényében szeretnek sütkérezni.

Ha én volnék a megtestesült „Társadalom“, akkor a jótékonyág párfümtől gőzölgő s selyemtől suhogó hölgyei közé vezetném az élet mélységeinek toprongyos, penészes alakjait: a jótékonyág piacára varázsolnám a nyomornak és a szenvedésnek züllött tanyáját, hogy lássák az emberek a testet öltött szegénységet, melynek felszámolására szorgalmasan dolgoznak. Ébredjenek tudatára az emberek annak, hogy a jótékonyág nagy dőrről-durról hirdetett gyakorlásával egy általuk eddig nem ismert eszmét visznek be a gyakorlati életbe s a keret, melyben ezt az eszmét valóságáá gyurják át, csak kigúnyolása a célt magában foglaló lényegnek, a nyomor enyhítésének.

A társadalom ormán élők háta ludbőrök a szegénység dohos szagától. S ha itt-ott látunk is egy az élet mélységében élkhöz intezett nagykegyes fejbőlöntést, ez

nem annak szól, a kit tulajdonképpen megilletne, ebben a gögös leereszkedésben nem a sajtó sebek gyógyításának célját szentesítik, hanem a társadalom közbámulatát és nyílt elismerését akarják provokálni.

Kristálytisztán alakul ki agyamban a kép. Az embertömeg ugysejtjeiben a jótékonyág fogalma, mint tudat, midön ezt a gyakorlatban külső, a figyelmet minden oldalról lebilincselő formákhoz kötik, ép oly kevésbé foglal helyet, mint a mily kevésbé gyötri a haálsejtelen az alkoholtól megrészegült embertársat.

* * *

(Post mortem.) Ha meghalunk, imponáns temetést rendeznek. Az életben alaposan megtépáznak, kiengesztelésül legalább a végtisztesség legyen felemelő és dízes. Ostoba társadalmi szokás, hogy a koporsókról koszorúk se hiányozzanak a megszokott bucsúüdvözlettel. Zengő zoltár melabus hangja verje fel a síralomvölgy halotti esendjét. Ne meg a pap is olyan beszédet tartson, hogy megrikasson bennünket.

Az emberek maguk sem tudják, hogy vajjon kinek is szól a horszánna. A megholtak? Kinek már nem fáj semmi? A földön maradottaknak? A kik ugyancsak

egyvetérségnek, a testvériségnek, meleg érzete embertársunkat nem az ellenérdek harcosát látná hanem a közös cél elősegítőjét üdvözlőnek.

Gondolkozzunk: — nem-e olyan nagyban az emberiség, mint ki csinyben a család? Nem-e sokkal feljebb emel bennünket, nem-e inkább nemesít a szeretet?

A szeretet kiegyenlíti az ellenérdeket, összefűzi az embereket, — boldoggá, nyugodttá teszi az életet.

Ez a szeretet éljen szívünkben, ezt vigyük a család szentélyéből ki az életbe s ekkor dicsőség lesz égben az Istennek, földön pedig a jóakaró embereknek!

KRÓNIKA.

(Vasárnapi munkaszünet.)

Kötetekre megy azoknak a humanus érzéstől áthatott cikkeknél száma melyekben a magántisztviselők vasárnapi munkaszünetének betartását ordítják. Sajnos, hogy csak pusztába elhangzó szó. Minden mélyrehatóbb következmény nélkül.

Itt lenne már az ideje, hogy vége szakadjon a sok ankétezésnek, mely csak utálatos nuza-vonást szül, de a dolgot sohasem viszi dűlőre. Nem vádolunk senkit sem, mert hisz ha mulasztásról teszünk említést, akkor esz elsősorban a magántisztviselők lelkén szárad, kik igazán nékünk bambán még abba is beletörődnek, hogy munkaadójuk szeges korbáccsal üsse őket. Ugy kell nekik! Mért nem ismerik föl a szociális mozgalmaknak leghatalmasabb tényezőjét: a tömörítés hatását, mellyel sziklaszilárd falakat rombolhatnak.

Ha a társadalmi osztályok elrendezkedésére vetünk futó pillantást, látjuk, hogy a középosztály játssza az elnyomottak gyászszerepét. Ez az osztály két ék közé szorult. Alulról fojtó nyomást gyakorol az u. n. alsó osztály, mely vészes küzdelmet folytat a tőke létéményeseivel a hegemoniáért s csak a közel jövő zenéje, hogy a küzdő porondról az izmos munkásosztály fog diadalmas győzőként kikerülni. Felülről pedig a felső osztály nyomja, közbe került tehát a középosztály. Ennek részesei a hivatalnokok, kik Mahomed kopersójaként lógnak — a nagy semmisségben

Vasárnapi munkaszünet! A hivatalnokok utópikus álma, Ennek valóra válásán nem segít a hivatalnok-sereg jajongása. Csak erős kéz, mely a törvény erejénél fogva egy csapásra keresztül tudna vinni a magántisztviselők vasárnapi munkaszünetének kötelező betartását.

Igazán kérédeket kívánunk szolgálni, midőn a jog és igazság nevében eső szavunkat humanus gondolkodásu főszolgabíráinkhoz emeljük: tanítandó ki azokat az Istenről elugaszkodott munkaadókat arra a bibliai tényre, hogy hat nap alatt teremté Isten a világot, de a hetedik nap megnyugodott.

(A szilveszteri belépő jegyről)

Egyik buzgó olvasónk, ki ugyancsak nem szorult arra, hogy a garasokat fogaihoz verdesse, levélben küldte be hozzánk a Bácsi Jótékony Nőegylet által rendezendő szilveszteri mulatság meghívóját. Ez még nem lenne különös dolog, hanem az, hogy ez az olvasónk a meghívón a belépti díjat mely személyenként 2 koronát, családoként pedig 4 koronát tészen ki, jól megkékeztetvén. Minden kommentár nélkül elértették a célzást. Szóvá is tesszük, midőn ezt a nagy nyilvánosságra hozzuk. Már azon sok kevésbbé jómódban élők érdekében, kik szintén a szilveszteri mulatság gyönyöreiben szeretnének uszkálni, de akiknek bugyellárása nem kevésbbé éri meg ezt az esztelenül nagy belépti díjat.

A Jótékony Nőegyletnek ezen borsos belépti díja bizonyos parvenu vonást kölcsönöz. Fölszáll a száraz ágra s onnan kukorékolja teli a világot, hogy nekünk csak olyan balek publikum kell, mely nemesek tapssal s fület rengető örült láb-dobogással honorálja az isteni színjátékot, hanem pénzt, háromszor is pénzt izzad „Terülj... terülj asztalkám” jelisével s a szent jótékony névben indul a zsaroló hadjáratba.

Tudunkkal ezideig a szilveszteri mulatságok belépő ára a legszerényebb keretek között mozgott. Egytől három koronáig. Ez is mindig elég, ha figyelembe vesszük, hogy szilveszteri mulatság alkalmával magus díjat sohol se szokás szedni, sőt legelőbb helyen kimondott belépő-díjat nem is ismernek.

A Jótékony Nőegylet annyi szerencsétlenül járt mulatság után kezébe kaparintotta a husos fazekat, a mulatságok legszorosabbját s ezt is úgy kezeli, mintha legalább is uzsora szövetkezés lenne. — Eredménye pedig az lesz, hogy ezt a „hamupipóké” is felszórólt áruival agyon csapja.

feledékeny természetűek s a kiken a szol-tár ereje nem fog. Az égieteknek? Kiknek létezéséről az emberiség most is csak annyit tud, mint a menyit évezredekkel ezelőtt tudott. Sem többet, sem kevesebbet s a kikerül az emberek már csak akkor vesznek tudomást, ha fölébbal a sir szélén állnak. Aztán magukba térnek. Hisznek a csodákban, a láthatatlan erőben. Hitelt adnak annak is, hogy a gonosz a pokol kinyitóját szenved, a jótételek meg egyenesen a „hurk” ölelő karjaiba repül. Szívesen elfogadják a lélekvándorlás neveléséges elméletét és irtózáttal vegyest rettegéssel gondolnak arra hogy énjük majdan a legalsóbb rendű állapotban folytatódik. Szörnyűség! A teremtés koronája állatbűben!

A kereszténység dualisztikus világfelfogását, mely szerint az emberben, mint élőlényben a látható testet elkülönítette a láthatatlan lélektől, a legújabb kor bölcseségeinek tantételei megdöntötték. Látunk, halunk. Teszük, cselekszünk. Mindezen törekvések egy gőcpontban futnak össze. Az agyban. Itt az észben rejő erő egy bizonyos matematikai törvény szerint fejti ki a gondolatot, vagyis azt, a miről szerveink felfogó képessége révén tudomásunk van. Csak arról van tudomásunk, meddig szerveink felfogó képessége terjed. A tudat

tehát a látható testben keletkezik. Ennél fogva tényként állapíthatjuk meg, hogy „vagyunk”. A látható test megszüntével az örök megsemmisülés következik. A testet alkotó sejtek miriádjainak bomlása, korrhadás, enyészete. A többi mind hypothesis!

(A halotthanvasztás.) A közelmúltban Szász Zoltán a morálfilozofia fényes toltu írója lándzsát tört a halotthanvasztás mellett s meggyőzően bizonyította, hogy a temető mai alakjával mintegy „beletelődik”, a modern kultúra fejlődésébe.

Ismerjük a halotthanvasztás történetét, mely az ókor ködös világában vesz el. Azóta a mágiya tűzkévéje a különböző vallásalkötes szokások következtében kiadott s most annyi ezer év múltán a legújabb korban (a hetvenes években Götában) szitják lángra az elhagyott zsarátok szikráját. Féléukén nyul a modern ember mindahhoz, mi barbár szagra emlékezte őt, a mi levendula illatot terjeszt s lám... lám mégis csak meg fogjuk érní azt az időt, a midőn kihűlt testünket az otromba elföldelés helyett a Siemens féle precizított tűzkatlan emésztí meg.

Valóban nem áll előttünk tiszta kép, A Nőegylet vagy jótékony intézmény s akkor maradjon meg a szerény keretek mellett, vagy ha nem az, hát vedledjék át „Uzsora Társaság m. sz. é”, akkor majd nem muszáj mást, csakis önmagát segíyezni. Mert a szegények felruházása még nem jöccim arra, hogy derűre-borura más zsebjére par force utazzanak.

SEXTUS.

H I R E K.

Lapunk előfizetőinek, olvasóinak és jóbarátainak boldog újévet kívánunk.

— **Eljegyzés.** Ezuton tudatom eljegyzésemet Gerencsér Mariska kisasszonnyal. *Tihanyi László.*

— **Községi képviselő tagok** választása dec. hó 31 ére. tüzetett ki. A jelöltek körül már folyik az erős korteskedés. A községi politikai párt által jelöltek ezidő szerint lesznek beválasztva.

— **Talált hulla.** F. év szept. 5-én Böhm Mihály szuloki lakós hazuról eltávozott s azóta senki sem tudott hollétéről, bár hozzátartozói nagy fáradsággal kutatták, de feltalálni nem sikerült és f. hó 19-én Csokonya község határában nagy vadászat alkalmával a hajtók az ugynevezett Klára erdőben rákadtak hullájára oly formán, hogy a sűrű erdőben egy fa tövében emberlábakat találtak, a fára pedig egy emberi törzset láttak felakasztva, mely esetről azonnal jelentést tettek a hatóságnak s midőn a hullát megvizsgálták, Böhmöt ismerték fel ruhájáról, ki 105 napig lógott a fán s ezidő alatt foszlásnak indulva alsó végtagjai elváltak a törzsetől. Beigazolást nyert, hogy Böhm önmaga vetett véget életének.

— **Somogyvármegyei** muzeum előkészítő bizottsága serényen működik a muzeum felállítására érdekében. A bizottság elnöke valamennyi főszolgabíró felkérte, hogy azok is hassanak oda, hogy a terv minél előbb nyélbe ütessék.

— **Betörés.** A déli vasut osztálymérnökségének helyiségét f. hó 24-én hajnalban ismeretlen tettesek álkuics segélyével felnyitották, honnan 600 K készpénzt raboltak el. A vizsgálat folyik.

— **Elgázolt csikók.** Aranyos pusztán f. hó 16 án 13 db növendék csikó itatás közben megriadt s a pusztáról elfutottak, és a nagy ködben a pusztára nem találtak vissza ugyszintén a keresésükre ment cse-

Csigalépésekkel halad az embertömeg a tudományra, mely már minden ponton kimutatta a krematorium gazdasági előnyeit. A megholtak pedig elvégre egyre megy. Akár elföldelik, akár megégetik. De hát nem-e eszményibb a megsemmisülés akkor, a midőn két rövid óra alatt „per és hamu vagyunk” a mindőn az ember megilletődve elrebegeti: „Stanecliban látam öttagu berlini családot! Megható!” Ellenében azzal a hátborzongató sokszor évekig elhúzódoó procosussal, melyen az emberi testnek a földben keresztül kell esnie.

Szemembe ötlük a temető avult formája. Urasan elterpeszkedik. Külsőleg te szelős. Szépen diszített. *Virágiban uszik és hazugságot takar. Mennyi kínos gyötrelmetes fájdalom!*

Az emberiségnek szüksége van minden talpalatnyi földre. Ez fejlődik, szaporodik hát nem is csodálkozhatunk azon, ha a' temetőt, mely szelenségben foglal helyet s legdrágább telkeket uralja a magasságot is hatalmába kerítő kultúra törölni akarja a föld színéről.

Z G.

lédség sem találta őket. A csikók az ez időben Baresról Kaposvár felé haladó vonat elé kerültek, mely közülök hármat izekre tépett. A csikókban esett kár 800 korona, mely összeg Keglovics István aranyos pusztai bérlőt sújtja.

— **Vörösmarty album ingyen.** A Budapest, mely múlt évben egy szenzációs ajándékkal lepte meg előfizetőit, újkor ismét meglepetést szerez részükre: Vörösmarty leggyönyörűbb költeményeit adja ki album alakjában olyan diszesen, amint a nyomdai és könyvkötészeti ipar előállíthat. A nagy költő életrajza, művészi rajzok, eredeti kéziratok, a Vörösmarty-szobor hű utánzata díszítik a nagyon értékes művet. A „Budapest” rendes előfizetői teljesen ingyen, csak a postadíj megtérítése mellett kapják meg. A „Budapest” egyébként is nagyon ajánlható. Mint a függetlenségi elveknek régi harcosa, ma is elől viszi azt a zászlót, mely Magyarországot függetlensége van írva. A legelőkelőbb írók és politikusok támogatásával azon a színvonalon áll, hogy az olvasóközönséget mindenről leggyorsabban és megbízhatóan értesítheti. Mutatványszámot kívánatra szívesen küld a „Budapest” kiadóhivatala. Budapest, IV., Sarkantyus u. 3.

— **Közegészségügy.** Szaploneczay Mavó dr. kir. tanácsos, tisztí főorvos jelentése szerint az elmúlt november hóban vármegyénk egészségügye kielégítő volt. A fertőző járványok közül a ronesoló toroklobb és torokgyík, nemkülönben a vörheny, szörványosan fordult elő.

— **Elkallódó milliók.** Ha megtekintjük a hivatalos sorsolási jegyzékeket, azt látjuk, hogy évről évre óriási mértékben nő a fel nem vett nyereseményeknek, az úgynevezett hátralékoknak a száma. Ez azért van mert a sorsjegybirtokos közönség felületesen vizsgálja meg koronkint a hozzász eredményeit. Ennélfogva, a kinek sorsjegyei és más értékpapirjai vannak, arra nézve rendkívül fontos egy megbízható sorsolási lapiak a járátása. Ilyen ként ajánlható a Pénzügyi Hírlap, melynek sorsolási részét a Pénzügyi Utmutatót úgy a magy. kir. belügyminiszter mint a magy. kir. pénzügyminiszter és a magy. kir. kereskedelmiügyi miniszter mint megbízhatóan és pontosan szerkesztett lapot hivatalosan ajánlottak. A lap olvasó, mert egész évre az előfizetés csak 5 koronába kerül és ezért még január elején minden előfizető kap egy Pénzügyi és Tőzsdéi Évkönyvet, a mely sok hasznos tudnivalón kívül közli a hivatalosan kimutatott hátralékosok azaz azon sorjegyek számait, a melyek bár régebben kisoroltattak, ki fizetésre bemutatva még nem lettek. Az 5 korona előfizetés a kiadóhivatalba küldendő be postautalvánnyal (VII. Rákóczi ut 44 szám alá.

— **Somogy megyei** kigazdák egyesületének alapszabályait több alakí hiba miatt a miniszter nem hagyta jóvá. Természetesen működését mindaz ideig meg nem kezdheti, míg az újból beadott alapszabályai jóvá nem hagyatnak.

CSARNOK.

Pálmák alatt.

— Elbeszélés. —

— Hogy miért szeretem oly szenvedélyesen a magyar nótát? Mert husz esztendő után ismét megtanított sira, mert visszaadott önmagamnak, újra emberré tett. Ha nem untat fiuk, elmondom a történetét. Rövid história.

Dehogy untatott bennünket, amit Kauler Dávid mesélt. Világlátott ember volt s bár alig lehetett több negyven esztendőnél, annyit tapasztalt, amennyit csak ritka ember, ha mindjárt száz esztendőt ért is. Valamennyi földrészen megfordult s min penünnen érdekes benyomásokat hozott

magával. Amellett ritkán beszélt, valóságos ünnepe volt a kis törzsasztalnak, ha néha napján mesébe fogott. Most is feszült várakozással lestük a szavát s akár a légy zümmögése is hallható lett volna a szobában, olyan csönd volt, mikor beszélni kezdett.

— Régen történt. A kaszinóban egyetlen éjszakán elvesztettem az anyai örökségemet. Szép kis vagyon volt. Mikor másnap köztudomású lett a dolog, a menyasszonyom visszaküldte a jegygyűrűt — s apám, aki az idős emberek esőkönyvességével kívánta ezt a házasságot, bár egyetlen fia voltam, kitagadott. Ötszáz forint volt az összes vagyonom, mikor a világnak nekivágtam. Komoly munkára nem tanítottak, mindössze lőni, vivni, lovagolni tudtam. Csakhogy ennek a tudománynak most nem vehetem hasznát. Hat esztendőig kóboroltam mindenfelé s Londonban, meg Párisban végig mentem a nyomorúság magas iskoláján. A hajdani jó napoknak még az emlékét is elfeledtem.

És ekkor kétségbeesésemben beléptem az idegen légióba. Algírba vittek. Ott aztán hasznát vehettem a hazuról hozott virtusnak. Szerencsém volt. A déli és keleti határ lángban állt, a kabilok folyton támadtak s ezek az ördögök nem ismerik az irgalmat. A hajóállomásra egyenesen a tűzvonalba kerültem. Bátor fickó voltam mindig, azután meg mit volt vesztésem? Hamarosan őrmesterségig vittem. A kemény munkába beledurvult a lelkem, a testem. A tiszték imádtak, a katonáim rettegtek tőlem, de vakon követtek, mert bíztak bennem. Szolgálati dologban nem ismertem tréfát, a legesekeleyebb hibát irgalmatlanul megtoroltam, de hiszen ott, ahol folyton a halál leselkedik az emberre nem is esuda. Bizony fiuk, sok ember vére száradt a kezemen.

Tíz esztendeje ettem az idegen légió kenyérét s e hosszú idő alatt el is feledtem, hogy a sivatagon kívül más világ is létezik. Tíz esztendeje nem hallottam magyar szót, még a csengése is kiveszett a lelkemből. Az én csapatomban nem szolgált magyar fiu, a légió többi zászlóaljai pedig messze pontokon verkedtek. Különösen nyugtalan idöket értünk. Véres csaták egymást érték a határon s a légió csapatait mindenfelől a sivatag szélére tolták. Összekeveredtünk.

Karácsony előtt való napon volt. Reggel óta tüzben álltunk s most, hogy a szent este leszál, a kis oázis, ahol tanyáztunk hamar elesdésedett. Fáradtan, kimerülten aladtak az emberek, persze teljes fegyverzetben. Mert a kabil lovas rettenetes ellenség. Mint az árnyék suhan végig a sivatag homokján s a halál jár nyomában.

Csönd volt mindenütt. Örömtűzek nem lobogtak a fehér sátrakban. Aludt a tábor, csak az örök álltak mozdulatlanul messzire kitolt őrhelyükön. Ezen estén került az álom. Kimentem s lassan, neszelve haladtam a pálmák alatt a sivatag felé. Hirtelen megálltam s szinte nekidőltem egy karesu fatörzsnek. Messziről a sivatag felől halk ének hangjait hozta az éjjeli szellő.

Maros vize folyik esendesen . . .

Hangtalan zokogás rázta meg a lelkemet. Rég elfeledett emlékek keltek életre bennem. Az ősi kuria, az akácos erdőszél, a délibános rónaság s egy öreg ember barázdáktól szántott bánatos arca. Néhány száz léppel előttem egy legionárus áll mozdulatlanul. Könnyűs szemekkel, nesztelenül surrantam mögéje. Hirtelen elhallgatott az ének. Az ör riadtan fordult vissza. Szőkehajú szép fiu volt. Halkan szóltam magyarul.

— Te énekeltél?

A következő pillanatban egymásra borulva sirtunk keservesen, boldogan. Aztán eldiskuráltuk az időt. Harmadéve szolgált a légióban s úgy vágyódott haza az akácos kis falujába. Megígértem, hogy gondom lesz rá, hazaerősztik. Elváltunk.

Hajnaltól délig öltük egymást a fehér-burnuszos ördögökkel. Dél volt, karácsony napján mire az oázisba visszakerültem

Sehol se találtam a szőke földimet, végre az egyik őről mekérdeztem merre jár. Nem is felelt. — Egy közeli páma előtt frissen hányt földhalom emelkedett. Odamutatott . . .

Másnap az elboesátásomat kértem. Nem álltam tovább a sivatag vérgőzös levegőjét. Mire hazaértem megtudtam, hogy az apám meghalt, bapátában s mindent rám, a kitagadott fiura hagyott.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Buzgó olvasó. A meghívó sértetlenül megkaptuk. A kék írón se kopott meg. A dologhoz csak még azon kételyünket fűztük, hogy a Jótékony Nőegylet elnökségének egyáltalán volt e erről tudomása? Nem igen hiszük.

Névtelen. Névtelen levélre érdemleges válasz csak siri hallgatással adhatnánk. De ha már annyira kíváncsi, hát megüzenjük, hogy a leküldött vers fabatkát sem ér csapni való nyögdecéselés. Az első és az utolsó versszak lapott holmi. Az első Széchenyi István halálára íródott.

„Egy szó nyilatott át a hazán . . .” kezdetű vers rossz kopirozása, az utolsóban pedig Petőfi tollaival ékeskedik („kis ház áll a nagy Duna mentében . . .”) A Zöngemény derekán használt metaforát mintha már Toldi trilogijában olvastuk volna. Most már aztán ha úgy tetszik kehes Pegazusával mehet — a lódoktorho. De sürgősen!

NYILTTÉR.

E rovat közleményeiért nem vállal felelősséget a Szerk.

Nagyrabecsült vendégeinek és ismerőseinek boldog újévet kíván
HOLCZER FÜLÖP.

Újévi képeslapok és ajándéktárgyak
kaphatók a baresi nyomdában.

KÖZGAZDASÁG.

A „Hermes” Magyar Általános Váltóüzlet
Részvénytársaság, Budapest,
heti jelentése a tőzsdéforgalomról
és a pénzpiacról.

Budapest, 1908. dec. 24.

A tőzsde az elmúlt héten teljes ületlenség mellett folyt le, ami egyrészt a közönségnek várakozó álláspontjára, másrészt pedig arra vezetendő vissza, hogy a küszöbön lévő karácsonyi ünnepek miatt nem igen volt hajlandó nagyobb engagementokba boesátkozni. Az itteni tőzsde jövő alakulását illetőleg a politikai viszonyok mikénti fejlődésén kívül a jegybank-kérdés megoldása játszik fontos szerepet, miután különösen Ausztria és a külföld addig is, míg ezen kérdés megoldást nem nyer, magyar értékek vásárlásától tartózkodni látszik.

A forgalomba került értékek alig mutattak fel lényegesebb árváltozást és kivételképen jóformán csak a budapesti közúti vaspálya részvényeket említhetjük meg, melyekben a legutóbbi jelentésünkben említett érdekes csoport vásárlásait folytatta; ezek következtében az árfolyam 605 koronáig emelkedett volt, de azután másoldalról történt eladások folytán 11 koronával ment vissza.

Aránylag jól tartották magukat a vasértékek, ami azon körülménnyel hozható összefüggésbe, hogy az amerikai vaspia-cról érkező hírek a conjunkturát kedvezőbb

szinben tünteti fel; ez utóbbi hírek azáltal is nyernek beigazolást, hogy az amerikai vasművek, melyeknek Magyarországon eszközölt magnetit átvételei csaknem másfél éven keresztül csekély jelentőségűek voltak, a legutóbbi hetekben a hazai magnetit gyáraknak csaknem összes készletét sürgősen lerendelték. Az amerikai conjunktúra javulásából kifolyólag arra számítanak, hogy ennek hatása úgy Németországban, valamint nálunk is fog érezhetővé válni, valamint annak idején a depressió — ha csak közvetve is — szintén Amerikából indult ki.

A járadékpiacon inkább gyenge irányzatot követett és különösen a 4 0/0 os magyar koronajáradék volt elhanyagolva úgy, hogy árfolyama a múlt hetivel szemben kb. egynegyed 0/0-nyi visszaesést szenvedett.

A sorsjegypiacon a magyar jelzáloghitelbanki converzionális nyereségek iránt mutatkozott nagy érdeklődés, főleg azon hirre, hogy ezen sorsjegyeknek eladásra szánt készletei az utolsó időben lényegesen megesappantak.

A hét nevezetesebb árfolyamváltozásai a következők voltak;

	dec. 17	dec. 24.
40/0 magyar koronajáradék	91.20	91.10
Magyar hitelrészvény	720.—	717.—
Rimamurányi vasmű részvény	517.50	516.50
Budapesti közuti vas-pálya részvény	584.—	596.—

Köhögés rekedtség és hurut ellen
nincs jobb a

Réthy-féle pemetefü cukorkánál

Vásárlásnál azonban vigyázzunk és határozottan RETHY felét kérjük, mivel sok haszontalan utánzat van.

1 doboz 60 fillér.

Csak RETHY-félét fogadjunk el! 7-10

VASUTI MENETREND.

Barcsra érkezik:

Pécsről . . .	délelőtt	10 óra 37 perc
"	délután	5 óra — perc
"	este	9 óra 17 perc
Kanizsáról . . .	délelőtt	7 óra 17 perc
"	délután	5 óra 23 perc
"	este	7 óra 34 perc
Pákráról . . .	délelőtt	10 óra 53 perc
"	este	8 óra 05 perc
Somogyzobbról	délben	12 óra 30 perc
"	este	9 óra 05 perc
Kaposvárról . . .	délelőtt	8 óra 05 perc
"	este	7 óra 50 perc

Barcsról indul:

Pécsre . . .	reggel	7 óra 35 perc
"	délután	1 óra 20 perc
"	délután	6 óra 25 perc
Kanizsára . . .	reggel	4 óra 43 perc
"	délelőtt	9 óra 10 perc
"	délelőtt	11 óra 10 perc
"	este	9 óra 45 perc
Pákrára . . .	délelőtt	8 óra 10 perc
"	este	5 óra 29 perc
Somogyzobbra	reggel	4 óra — perc
"	délután	1 óra 30 perc
Kaposvárra . . .	reggel	3 óra 50 perc
"	este	5 óra 34 perc

A Sztatina felé közlekedő motorvonat

indul	reggel	2 óra 30 perc
	délelőtt	11 óra 50 perc
érkezik	reggel	7 óra 59 perc
	este	9 óra 20 perc

Gramofonok és lemezek, a legjobb gyártmány, kaphatók.

Ujévi ajándék= és diszmü=tárgyak

a legnagyobb választékban.

Nyakkendők szebbnél-szebb kivitelben, selyem kendők

mindenféle kelmékben óriási választék.

A legujabb divatu női kezításkák, férfi és női erszények, ing- és kézelő-gombok, a legolcsóbb árban szerezhetők be

BLUM DEZSŐ

rőfös divatáru kereskedésében BARCS.

Nagy raktár női felöltőkben.

Nagy választék uri kalapokban.

Vidéki megrendelések gyorsan és lelkiismeretesen eszközöltetnek.

Ó jaj!

Megfojt ez az átkozott köhögés!

Köhögés, rekedtség és elnyálkásodás ellen gyors és biztos hatásuak

Egger mellpasztillái

az étvágyat nem rontják és kitűnő ízűek.

Doboza 1 és 2 kor. Próbadoz 50 fillér.

Fő és szétküldési raktár:

„NÁDOR” gyógyszer-tár
Bpest, VI., Váci-körut 17.

Éljen!

Egger mellpasztillája csakhamar meggyógyított!

Kapható:

BARCSON
BARCS-TELEP
SZIGETVÁR

Kohut Sámuel
Szönyi Richárd
Visy Sándor
Salamon Jenő

gyógyszertárakban.

12-28

Szőlőoltvány, amerikai és hazai vesszőeladási hirdetemény.

A nagyméltóságú Földművelésügyi Minisztérium 60900/1896. számú szokványrendelete szerint

válogatott első osztályu sima és gyökeres

Riparia-Portalis, Rupestris-Monticola és Vitis-Soionis

amerikai vadvessző, valamint ugyanily alanyokra nemesített, fenti rendeletnek mindenben megfelelő a legkiválóbb bor és csemege faj

gyökeres fás és zöldoltványok

ugyszintén hazai sima és gyökeres vesszők kerülnek nálunk ezen évben nagymennyiségben eladásra.

Badacsonyvidéki Szőlőtelep

11-26 **kezelősége.**

Tapolca, (a Balaton mellett.)